754/06

Den 28. august 2006 blev i sag nr. 67.797:

xxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Købstædernes Forsikring
Grønningen 1
1270 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Købstædernes Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ved tegningen ikke har oplyst det rette brugerforhold.

Den 7/3 2005 modtog selskabet skadeanmeldelse vedrørende tyveri af en bil af mærket BMW.

Selskabet har anmodet P. Consult om at undersøge de nærmere omstændigheder angående tyveriet. Af rapporten, der er udfærdiget på baggrund af personlig henvendelse til klageren, fremgår:

> "Ved samtalen, oplyste forsikringstageren, at han ikke havde ret meget tid til at tale med undertegnede, idet han skulle til læge, men hans søn M.E. kunne svare på alle spørgsmål, omkring det omhandlede køretøj - anvendelse m.v. og han erklærede han sig indforstået med, at de oplysninger som sønnen gav, var fyldestgørende også fra hans side.

I forbindelse hermed, udfyldte forsikringstageren 'erklæring om tyveriskade' og underskrev denne - erklæringen vedlægges sagen.

Herefter forlod forsikringstageren J.T.E. adressen og overlod resten til sin søn M.E.

M.E. forklarede, at det omhandlede køretøj var blevet købt hos M.D., der er indehaver af et autoværksted i S. og køretøjet var blevet købt for 100.000,00 kr.

I forbindelse med købet, var der givet en udbetaling på 60-65.000,00 kr. og det resterende beløb, var efterfølgende blevet betalt i løbende afdrag af 10.000,00 kr. pr. mdr. - således at købsprisen nu var fuldt ud betalt.

I forbindelse med købet af køretøjet - oplyste M.E., at det omhandlede køretøj reelt var blevet indkøbt til hans brug og han i forbindelse med købet af køretøjet, havde fået at vide af sin far J.T.E., at køretøjet var for dyrt.

På grundlag heraf havde han (M.E.) fået sælgeren til at gå med til, at han modtog 10.000,00 kr. under bordet og i forbindelse hermed - nedsatte prisen på køretøjet, således at faderen J.T.E. accepterede, at køretøjet blev købt for 100.000,00 kr.

Faderen J.T.E. havde ikke efterfølgende fået oplyst, at han (M.E.) havde givet penge under bordet for at få prisen sat ned, idet han var meget interesseret i at få det omhandlede køretøj.

I forbindelse med handlen, var der ikke blevet udfærdiget nogle købspapir, idet der var tale om en privat handel mellem bekendte og det samme gjorde sig gældende, vedr. den private afbetaling der var blevet foretaget - grunden hertil var, at de pgl. stolede på hinanden og de under ingen omstændigheder kunne drømme om at snyde.

M.E. forklarede videre, at efter erhvervelsen af køretøjet var blevet indkøbt følgende dele til køretøjet, som han (M.E.) havde betalt:

- tonede ruder til 1.500,00 kr.
- cromfælgesæt 18 tommer, til 14.000,00 kr.
- skørtesæt, til 2.500,00 kr.
- lygtesæt til 3.500,00 kr.
- læderkabine, til 8.000,00 kr.
- for og bagkofanger, til 7.-8.000,00 kr.
- sænkningssæt, til 6.000,00 kr.
- efterfølgende havde han betalt ca. 2.000,00 kr. for at få køretøjet klargjort til lakering
- lakering i specielt changerende farve, til 16.000,00 kr.

Alt hvad der var blevet indkøbt til køretøjet, var blevet købt kontant og han havde ikke længere nogen kvitteringer, idet han efter havde betalt disse, havde smidt kvitteringerne ud.

Vedr. anvendelsen af køretøjet - oplyste M.E., at han siden erhvervelsen af køretøjet, der var blevet indregistreret og forsikret i faderens navn, havde benyttet køretøjet ca. 80 % af tiden den resterende del af tiden, havde køretøjet enten været af faderen eller havde stået ved bopælen - grunden hertil var, at faderen jævnligt blev sur på ham og når han blev sur på ham, måtte han ikke benytte køretøjet.

Fra ca. juni-juli måned 2004 - havde han (M.E.) stort set udelukkende benyttet køretøjet og i perioden fra omkring juni og indtil faderen var kommet tilbage fra ferie, havde han fået monteret mange af de dele som han havde fået indkøbt til køretøjet og havde samtidig fået køretøjet lakeret.

M.E. forklarede videre, at køretøjet var blevet forsikret i faderens navn, idet en kaskoforsikring i hans navn (M.E.), ville have kostet omkring 34.-35.000,00 kr. - hvilket han havde fået oplyst ved telefonisk henvendelse til bl.a. Codan forsikring.

I forbindelse med samtalen - oplyste M.E., at faderen udover det køretøj, som nu var brugsstjålet, tillige var ejer af en Mazda 323, registreringsnummer VZ... Dette køretøj var blevet indregistreret den 25. august 2004. Før indregistreringen af denne Mazda

323 - havde faderen haft en Mazda 626, der havde været forsikret hos GF forsikring."

Konsulenten har i rapporten konkluderet:

"På baggrund af den meget klare erkendelse fra M.E.'s side omkring anvendelse / montering af ekstraudstyr m.v. - kan det konkluderes, at køretøjet er indkøbt til M.E. - og at han er **fast bruger af køretøjet**, og har været dette siden erhvervelsen i maj 2003, hvilket underbygges af at forsikringstageren J.T.E. er ejer af en MAZDA 323, reg.nr. VZ… - der ligeledes er forsikret i Købstædernes Forsikring. Før denne Mazda 323 - havde forsikringstageren været ejer af en Mazda 626, som havde været forsikret i GF Forsikring.

På grundlag heraf anbefales det, at evt. erstatning for køretøjet beregnes på grundlag af FAL § 6 - Pro Rata erstatning."

Selskabet har ved skrivelse af 15/4 2005 afvist at yde dækning for bilen med henvisning til forsikringsaftalelovens §§ 4-6, idet selskabet anfører, at såfremt selskabet havde kendt til det rette brugerforhold, ville selskabet ikke have tilbudt en kaskoforsikring på bilen.

Klagerens repræsentant har efterfølgende i skrivelse af 22/6 2005 korrigeret sønnens forklaring og redegjort således for ejer/bruger forholdet:

"Rådsøgende forklarer over for Retshjælpen, at BMW'en bliver købt for ca. 2 år siden (usikker på tidspunktet). For ca. 1 år siden køber han en skadet Mazda til en pris, som han tror er meget fordelagtig, og planen er at istandsætte bilen og videresælge den med fortjeneste.

Sådan går det imidlertid ikke, da det viser sig at være meget dyrere end forventet. Men da Mazdaen først skal til syn i juli måned i år, beholder rådsøgende bilen, som vil blive afmeldt, så snart der foreligger en indkaldelse til syn.

BMW'en er med andre ord den bil, som J.E. bruger, og som lånes ud til børnene på samme måde, som det sker i alle familier.

At rådsøgendes søn til jeres konsulent skulle have udtalt, at han var den reelle bruger af bilen, er ifølge det oplyste ikke korrekt, bortset fra en 5-ugers periode, hvor rådsøgende var på ferie i sit hjemland, og hvor børnene havde bilen til deres rådighed i hele perioden."

Klageren har ved sin advokat i klageskrivelse af 27/9 2005 indbragt sagen for nævnet med påstand om betaling af forsikringssummen for bilen - anslået af klagerens advokat til cirka 150.000 kr.

Klagerens advokat har i klageskrivelsen anført følgende:

"Min klient har oplyst, at forsikringsselskabets opfattelse af forholdene må bero på en misforståelse, idet det er J.T.E., der både er formel og reel ejer og bruger af den bil, der er blevet stjålet.

J.T.E. har betalt samtlige forsikringspræmier og har betalt købesummen for bilen.

J.T.E. har både hjemmeboende sønner og døtre over 18 år, som har kørekort, og i forbindelse med, at min klient ønskede at købe en ny bil, blev børnene taget med på råd.

Det var min klients søn og døtre, der foretrak den bil, som min klient valgte at erhverve.

Bilen blev imidlertid primært benyttet af min klient, men både min klients søn og døtre, anvendte bilen i sædvanligt omfang for børn med kørekort i en husstand.

Der var på ingen måde tale om, at min klients søn kunne benytte bilen, når det passede ham, og min klient har mange gange afslået børnenes ønske om at benytte bilen i tilfælde, hvor han selv havde brug for den.

Det forholder sig slet ikke som anført af forsikringsselskabet, at min klients søn skulle have benyttet bilen i ca. 80 % af tiden.

Efter at bilen var erhvervet ønskede de voksne børn at der blev monteret ekstraudstyr i bilen, hvilket min klient imidlertid modsatte sig, idet han ikke ønskede at bruge penge på ekstraudstyr.

I det omfang min klients søn og døtre derfor havde penge til det, investerede de i baglygter, sideskørter, tonede ruder, læderkabine og fælge.

Forsikringstagerens holdning til ekstraudstyret var, at såfremt børnene ville betale for det, kunne de isætte ekstraudstyret, men min klient ville ikke betale for nogen del af dette ekstraudstyr.

Det forhold, at ikke kun min klients søn, men også min klients døtre betalte og monterede ekstraudstyr i bilen ændrer ikke ved det forhold, at min klient både var ejer og bruger.

Forsikringsselskabet har omtalt, at der skulle være betalt penge 'under bordet' i forbindelse med min klients erhvervelse af bilen, men denne fremstilling er ikke korrekt.

Det forholdt sig således, at min klient købte bilen privat, og min klients søn og den ene datter betalte i den forbindelse kr. 8.000,00 til sælgeren for en læderkabine til bilen.

Min klient havde på forhånd oplyst, at han ikke ønskede at børnene brugte penge på en læderkabine til bilen, hvorfor børnene ikke oplyste min klient om, at beløbet var blevet betalt til sælgeren.

Der var således ikke tale om, at der blev betalt noget 'under bordet', men blot at min klients børn ønskede at bilen blev udstyret med en læderkabine, hvilket de kontaktede sælgeren om direkte uden min klients vidende.

Børnenes ønske om, at bilen skulle se ud på en bestemt måde og deres ønske om at investere i ekstra udstyr i et begrænset omfang ændrer ikke ved det forhold, at bilen var ejet af min klient og anvendt af denne.

Såfremt det forholder sig som anført af Købstædernes Forsikring, at min klients søn skulle have oplyst overfor forsikringsselskabet, at han anvendte bilen i ca. 80 % af tiden, må dette anses for en 'store Klavs og lille Klavs' udtalelse, idet dette ligger meget langt fra de virkelige forhold.

Det gøres gældende, at forsikringsselskabet ikke har været berettiget til at afvise at udbetale erstatningssummen for min klients bil, idet min klient ikke har afgivet urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder i forbindelse med forsikringens tegning.

Det har ikke på noget tidspunkt været meningen, at min klients søn skulle være bruger af bilen i større omfang, end hvad der er sædvanligt for hjemmeboende børn med kørekort og det blev heller ikke tilfældet i min klients ejertid.

Min klients søn har hverken brugt bilen i mere eller mindre omfang end min klients øvrige hjemmeboende børn med kørekort.

Det forhold, at min klient i et vist omfang har efterkommet børnenes ønske i forbindelse med køb af bilen og har ladet børnene investere i ekstraudstyr ændrer ikke ved de reelle ejer- og brugerforhold, og det gøres gældende, at forsikringsselskabet ikke har været berettiget til at lægge afgørende vægt på sønnens udtalelser, der enten har været overdrevne eller er blevet misforstået af forsikringsselskabet.

For så vidt angår spørgsmålet om, at min klient på et tidspunkt var indehaver af 2 biler henvises til det af G. Retshjælp anførte i bilag …

Det bemærkes yderligere vedrørende sagen, at spørgsmålet om, hvem der reelt var bruger af bilen ikke har haft nogen indflydelse på forsikringsbegivenhedens indtræden eller skadens størrelse, idet bilen var blevet stjålet og idet dette blev opdaget på et tidspunkt, hvor min klients søn ville hente bilen fra det sted, hvor den stod parkeret.

Forsikringsselskabets grundlag for at afvise forsikringsdækningen har således ikke været tilstrækkeligt, hvorfor afslaget på at udbetale forsikring har været uberettiget."

Selskabet har i skrivelse af 27/10 2005 over for nævnet fastholdt afgørelsen.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ubetænkeligt at lægge til grund, at ikke klageren, men klagerens søn, har været den rette bruger af bilen. Nævnet må endvidere lægge til grund, at denne oplysning er forholdt selskabet for at opnå, at forsikringen blev tegnet og til en præmie beregnet i henhold til klagerens anciennitet med hensyn til skadefri kørsel. På dette grundlag kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning. Nævnet har i den forbindelse taget til efterretning, at selskabet ikke ville have tegnet forsikringen for den pågældende bil med sønnen som bruger.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand